

Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: Уж - 10037/2013
29. 10. 2014. године
Београд

Уставни суд, Велико веће, у саставу: председник Суда Весна Илић Прелић, председник Већа и судије др Драгиша Б. Слијепчевић, др Марија Драшкић, др Агнеш Картаг Одри, др Горан П. Илић, Сабахудин Тахировић, др Драган Стојановић и мр Милан Марковић, чланови Већа, у поступку по уставној жалби Драгана Павловића из Коцељеве, на основу члана 167. став 4. у вези члана 170. Устава Републике Србије, на седници Већа одржаној 11. септембра 2014. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Усваја се уставна жалба Драгана Павловића и утврђује да је пресудом Управног суда У. 15182/13 од 8. новембра 2013. године повређено право подносиоца уставне жалбе на правично суђење из члана 32. став 1. Устава Републике Србије.

2. Поништава се пресуда Управног суда У. 15182/13 од 8. новембра 2013. године и одређује се да Управни суд донесе нову одлуку о тужби подносиоца уставне жалбе поднетој против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање - Дирекција Фонда број 01-02/182.6.4. 16024/13 од 27. августа 2013. године.

Образложење

1. Драган Павловић из Коцељеве поднео је 29. новембра 2013. године уставну жалбу против пресуде Управног суда У. 15182/13 од 8. новембра 2013. године, због повреде начела забране дискриминације из члана 21. Устава Републике Србије, начела заштите људских и мањинских права и слобода из члана 22. Устава, права на правично суђење из члана 32. став 1. Устава, као и права на једнаку заштиту права и на правно средство из члана 36. Устава. Подносилац се позива и на повреду права на правично суђење из члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, права на делотворни правни лек из члана 13. Европске конвенције, као и начела забране дискриминације из члана 14. Европске конвенције, начела забране злоупотребе права из члана 17. Европске конвенције и начела опште забране дискриминације из члана 1. Протокола 12. уз Европску конвенцију.

Уставни суд указује да је садржина права гарантованих означеним одредбама Европске конвенције зајемчена одговарајућим одредбама Устава, због чега је Уставни суд њихову евентуалну повреду испитивао у односу на одредбе Устава.

2. Уставни суд је на седници одржаној 4. децембра 2013. године донео Одлуку Уж-8405/2013 којом је, у тачки 1. изреке, усвојио уставну жалбу Николе Кнежевића и утврдио да су пресудом Управног суда У. 10614/13 од 25. септембра 2013. године подносиоцу уставне жалбе повређена права на правично суђење из члана 32. став 1. Устава Републике Србије и на једнаку заштиту права из члана 36. став 1. Устава, док је у преосталом делу уставну жалбу одбацио. У тачки 2. изреке поништена је пресуда Управног суда У. 10614/13 од 25. септембра 2013. године и одређено је да Управни суд донесе нову одлуку о тужби подносиоца уставне жалбе поднетој против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање - Дирекција Београд број 01-02/181.6.3 2114/13 од 28. маја 2013. године.

Уставни суд је из садржине ове уставне жалбе и на основу увида у приложену документацију, утврдио да је подносилац уставне жалбе у управном поступку и у управном спору који су претходили уставносудском поступку био у идентичној чињеничној и правној ситуацији као и подносилац уставне жалбе у предмету Уж-8405/2013.

Полазећи од наведеног, Уставни суд је оценио да је оспореном пресудом подносиоцу уставне жалбе повређено право на правично суђење зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије. Оваква Одлука је утемељена на разлозима датим у образложењу Одлуке Уставног суда Уж-8405/2013 од 4. децембра 2013. године, која је објављена на сајту Уставног суда (www.ustavni.sud.rs).

3. На основу изложеног и одредаба члана 89. ст. 1. и 2. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, бр. 109/07, 99/11 и 18/13 - Одлука УС), Уставни суд је уставну жалбу усвојио, поништио пресуду Управног суда У. 15182/13 од 8. новембра 2013. године и одредио том суду да донесе нову одлуку о тужби подносиоца уставне жалбе поднетој против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање - Дирекција Фонда број 01-02/182.6.4. 16024/13 од 27. августа 2013. године.

4. Уставни суд није разматрао наводе подносиоца о повреди начела и права из чл. 21. и 22, као и 36. Устава, нити чл. 13, 14. и 17. Европске конвенције и члана 1. Протокола 12. уз Европску конвенцију, с обзиром на то да је утврдио повреду права на правично суђење зајемченог одредбом члана 32. став 1. Устава.

5. Разматрајући захтев подносиоца уставне жалбе за накнаду нематеријалне штете, Уставни суд указује да нема услова за одређивање тражене накнаде. С тим у вези, Уставни суд се позива на разлоге дате у тачки 9. образложења Одлуке Уставног суда Уж - 8405/2013 од 4. децембра 2013. године.

6. С обзиром на изложено, Уставни суд је, на основу одредаба члана 42б став 1. тачка 1) и члана 45. тачка 9) Закона о Уставном суду, донео Одлуку као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
Весна Илић Прелић, с.р.

За тачност отправка: